

บทที่ 1

บทนำ

ขอนเป็นไม้ผลเดร้อนที่มีการปลูกในประเทศไทยมาข้านานแล้วแต่ยังไม่นิยมปลูกเป็นสวนเพื่อการค้าอย่างจริงจัง ในปัจจุบันได้มีการพัฒนาการปลูกขอนเป็นสวนเหมือนไม้ผลชนิดอื่นๆ เกษตรกรหลายรายได้เปลี่ยนสวนหรือไร่นาของตนที่เคยปลูกพืชอื่นและประสบปัญหาด้านโรคแมลงหรือราคาผลผลิตตกต่ำแล้วหันมาปลูกขอนแทน เพราะขอนเป็นไม้ผลที่มีปัญหาเรื่องโรคและแมลงรบกวนน้อย นอกจากนี้ยังเป็นพืชที่ให้ผลค่อนข้างแน่นอนไม่ต้องการสภาพดินฟ้าอากาศเฉพาะในการออกดอกออกผลและไม่มีปัญหาเรื่องแรงงานในการเก็บผลเหมือนไม้ผลบางชนิด (ศักดิ์สิทธิ์, 2540 และ สุพจน์, 2542) ประกอบกับสวนต่างๆ ของขอนยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย เช่น ผลขอนสุกใช้บริโภคเป็นผลไม้สด เนื้อยางมีสีสันสวยงามน่ารับประทาน เช่น สีเหลืองทองหรือสีออกแดง มีรสชาติอร่อยหวานกรอบ และมีกลิ่นหอม รับประทานได้ทั้งเนื้อยางและซัง เนื้อยางสามารถแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ และเป็นของหวานได้หลายรูปแบบ ส่วนผลขอนอ่อนใช้ปุ่งเป็นอาหารได้เป็นทั่น (พานิชย์, 2536)

ปัจจุบันขอนเป็นไม้ผลที่กำลังได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้น การตลาดขอนจึงได้เริ่มมีการพัฒนาดีขึ้นมาเป็นลำดับ จากแต่ก่อนที่เคยมีการซื้อขายขอนกันทั้งผลหรือตัดผลเบ่งขายเป็นชิ้น ให้ญี่ปุ่นนำเข้าขายยากตลาดขอนจึงไม่ขยายตัวเท่าที่ควร ต่อมาได้มีการพัฒนามาอีกระดับหนึ่งโดยพ่อค้าแม่ค้าได้นำมาแกะเคานะเป็นเนื้อยางขอนขาย ผู้บริโภคจึงหันมาสนใจมีชื่อขอนที่แกะแล้วมาก กว่าชื่อทั้งผลทำให้มีการซื้อขายง่ายขึ้น จนอาจกล่าวได้ว่าการขยายตัวของตลาดขอนขึ้นอยู่กับรูปแบบของการจัดจำหน่ายที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคที่ต้องการความสะดวกรวดเร็วในการซื้อและรับประทานได้ในทันที

ขอนเป็นผลไม้ที่ไม่เหมาะที่จะซื้อไปบริโภคคนเดียว เพราะมีผลใหญ่และมีyangเหนียวซึ่งมีปริมาณมากและไม่สะดวกเวลาแกะเนื้อรับประทานสด โดยขอนที่แกะแล้วสามารถเก็บรักษาได้เพียงหนึ่งหรือสองวันที่อุณหภูมิห้อง โดยเฉพาะตรงบริเวณรอยผ่าเนื้อขอนเพื่อเอามาลีดออกบริเวณหัวท้ายที่ถูกตัดออกจากเปลือกและไส้กลางมักเกิดอาการร้าและฉ่ำน้ำขึ้นก่อน และมักพบ

เชื่อแบบที่เรียกว่าเป็นตามมา(จริงแท้, 2538) สำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรีได้ให้ข้อมูลว่ามีการส่งขันนุนแกะเนื้อจากแหล่งผลิตเพื่อป้อนสู่โรงงานโดยการนำส่งจะมีการ เช่นน้ำปูนใส 5 นาที แต่ไม่ได้ระบุว่าเนื้อขันนุนมีอายุการเก็บรักษาเท่าใด

จากการวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจปี 2540 ทำให้มีบุคลากรเจ้าหน้าที่ทำงานกันมากขึ้น และขันนุนก็เป็นพืชที่ปลูกกันมากชนิดหนึ่ง จึงคาดว่าอนาคตขันนุนอาจล้นตลาดได้ ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาวิธีที่จะช่วยยืดอายุการเก็บรักษาขันนุนไม่ว่าจะเป็นขันนุนทั้งผล หรือของขันนุนสดให้เก็บรักษาได้นานขึ้น โดยศึกษาการเก็บรักษาผลขันนุนในระยะแรกและสุด เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของอุณหภูมิกับความแก่และความทนทานต่ออาการสะท้านหน้าของผลขันนุนในระหว่างการเก็บรักษา นอกจากนี้ยังศึกษาถึงการเก็บรักษาอย่างขันนุนสดในลักษณะต่างๆที่อุณหภูมิตามกับการใช้สารเคมียั่งยืนคลอไพร์ตและกรดซีตริก เพื่อช่วยในการรักษาคุณภาพและยืดอายุการเก็บรักษาขันนุนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อยืดอายุการเก็บรักษาขันนับพันธุ์มาเลเซียและทองสุดใจทั้งผลในระยะก่อนสุกและสุกที่อุณหภูมิต่ำ
2. เพื่อยืดอายุการเก็บรักษาเนื้อขันนับพันธุ์แดงรัศมี มาเลเซีย และทองสุดใจโดยใช้สารแคลเซียมคลอไรด์และกรดซิตริก

สถานที่ทำการศึกษา

ห้องปฏิบัติการเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ห้องปฏิบัติการเบคทีเรีย ภาควิชาโรคพืช คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ห้องเย็นปรับอากาศ คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ระยะเวลาในการวิจัย

เดือนเมษายน 2541 ถึงเดือนกรกฎาคม 2542